

บทความวิชาการ

บทบาทของลูกจ้างระดับบริหารในการจัดการ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล

สิทธิชัย สิงห์สุ*, พีรณัฐ ผลวิชา*, สุรัตน์ สุขประเสริฐ*, พิทยา ไพบูลย์ศิริ*,
จิตาภา รมยะมาลี*, นิลุบล วินิจสร*, วริยา เคนทวย**a

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของลูกจ้างระดับบริหารในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล และเพื่อศึกษาแนวทางในการการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของลูกจ้างระดับผู้บริหารในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลเป็นหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด โดยมีเป้าหมายให้องค์กรและพนักงานในโรงพยาบาลมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในการทำงาน และแนวทางในการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลพื้นฐานที่ดี ซึ่งประกอบด้วย การมีนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ชัดเจนจากผู้บริหาร กำหนดหน้าที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยในการทำงานของทุกคน กำหนดแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีการนำแผนงานไปปฏิบัติ มีการตรวจติดตามประเมินผล มีการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้การทำหน้าที่อย่างเคร่งครัดของผู้บริหารในการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และองค์กรมีการประยุกต์ใช้ แนวทางการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการในโรงพยาบาลที่ดี จะช่วยให้องค์กร ลดปัญหาด้านการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ และการเจ็บป่วยจากการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการความปลอดภัย; อาชีวอนามัย; ลูกจ้างระดับบริหาร; โรงพยาบาล

* อาจารย์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

** อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

a Corresponding author: วริยา เคนทวย Email: wariya.ke@ksu.ac.th

รับบทความ: 15 ธ.ค. 68; รับบทความแก้ไข: 20 ธ.ค. 68; ตอบรับตีพิมพ์: 21 ธ.ค. 68; ตีพิมพ์ออนไลน์: 22 ก.พ. 69

Review Article

The Role of Managerial-level Employees in Occupational Health and Safety Management in Hospital

Sitichai Singso^{*}, Peeranat Pholwicha^{*}, Surat Sukprasert^{*}, Pittaya Paiboonsiri^{*},
Jidapa Romyamalee^{*}, Nilubon Winijorn^{*}, Wariya Kentawai^{**a}

Abstract

This article aims to study the role of managerial-level employees in occupational health and safety management within hospitals and to study guidelines for occupational health and safety administration and management within hospitals.

The study found that the role of managerial-level employees in occupational health and safety management within hospitals is a legally mandated duty, with the goal of ensuring the organization and hospital staff have good health and safety at work. The approach to fundamental occupational health and safety management in hospitals comprises a clear occupational health and safety policy from management, the definition of safety responsibilities for everyone in the workplace, the establishment of occupational health and safety plans, the implementation of these plans, monitoring and evaluation, corrective action, and continuous improvement and development of the safety and occupational health management system.

Strict adherence by managerial-level employees to occupational health and safety management, and the organization's effective application of guidelines for occupational health and safety management in hospital workplaces, will help the organization efficiently reduce issues concerning accidents, incidents, and work-related illnesses among hospital staff.

Keywords: Safety management; Occupational health; Managerial-level employee roles; Hospital

---

^{*} Lecturer, Faculty of Allied Health Sciences, Pathumthani University

^{**} Lecturer, Faculty of Science and Health Technology, Kalasin University

^a Corresponding author: Wariya Kentawai Email: wariya.ke@ksu.ac.th

Received: Dec. 15, 25; Revised: Dec. 20, 25; Accepted: Dec. 21, 25; Published Online: Feb. 22, 26

บทนำ

สุขภาพของประชาชนมีอิทธิพลต่ออนาคตของชาติฉันใด สุขภาพของคนในองค์กรก็มีอิทธิพลต่ออนาคตของสถานประกอบการฉันนั้น ยิ่งในการพัฒนาประเทศจะดีหรือขึ้นอยู่กับสุขภาพที่ดีของคนซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ในอดีตที่ผ่านมาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต่างให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพของคนทำงานต่อผลผลิต และความก้าวหน้าขององค์กร และสังคมโดยรวม ในส่วนของภาครัฐได้มีการพัฒนาทางด้านกฎหมายทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของคนทำงาน บังคับใช้สำหรับสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ก่อสร้าง ขนส่ง โรงแรม และโรงพยาบาล เช่น มีการฝึกอบรมบุคลากรทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยออกมาจำนวนมากในส่วนของภาคเอกชน ทั้งนายจ้าง ลูกจ้างก็ให้ความสำคัญในจะร่วมมือกันปฏิบัติตามกฎหมายต่างๆ เพื่อให้มีความปลอดภัยในการทำงานและบาดเจ็บและเจ็บป่วยจากการทำงานได้⁽¹⁾

โรงพยาบาลเปรียบเสมือนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งบุคลากรที่ทำงานในโรงพยาบาล ต้องทำงานสัมผัสกับความเครียดหรือสิ่งคุกคามสุขภาพหลายประเภท ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้ ความเสี่ยงทางชีวภาพการติดเชื้อจากเชื้อก่อโรคต่าง ๆ เช่น แบคทีเรีย ไวรัส เชื้อรา และปรสิต ที่อาจพบได้จากผู้ป่วยหรือสิ่งส่งตรวจทางการแพทย์การสัมผัสกับสารคัดหลั่งของผู้ป่วย เช่น เลือด น้ำเหลือง น้ำลาย ที่อาจมีเชื้อก่อโรคปนเปื้อน ความเสี่ยงทางกายภาพมีการบาดเจ็บจากการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น เข็มฉีดยา มีดผ่าตัดการสัมผัสกับรังสีจากเครื่อง X-ray หรืออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้รังสีอื่น ๆ มีความเสี่ยงทางเคมีสัมผัสกับสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการทำงาน เช่น น้ำยาฆ่าเชื้อ สารทำความสะอาด ยาเคมีบำบัด การสูดดมก๊าซหรือไอระเหยจากสารเคมีที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงทางการยศาสตร์ การยกหรือเคลื่อนย้ายผู้ป่วยซึ่งอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บที่หลังส่วนล่างและกล้ามเนื้อ การทำงานที่ต้องนั่งหรือยืนในท่าเดียวกันเป็นเวลานาน ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อสุขภาพกระดูกและกล้ามเนื้อ และมีความเสี่ยงทางจิตวิทยาและสังคม ความเครียดจากการทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีความกดดันสูง เช่น การต้องตัดสินใจรวดเร็วในการช่วยชีวิตผู้ป่วยการเผชิญกับสถานการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจ เช่น การเสียชีวิตของผู้ป่วย ความรุนแรงหรือการคุกคามจากผู้ป่วยหรือญาติ ความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมการทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดัง การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดเสียงดังอย่างต่อเนื่อง การทำงานในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ เช่น พื้นลื่น พื้นที่แคบ เพื่อลดความเสี่ยงจากการทำงานต่อสุขภาพและเพิ่มความปลอดภัยในสถานพยาบาล จึงจำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการระบบงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล ซึ่งมีความสำคัญมากเนื่องจากมีผลโดยตรงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของทั้งบุคลากรทางการแพทย์และผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการ⁽²⁾

การจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยในการทำงานเพื่อป้องกันกันอุบัติเหตุในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย การมีนโยบายที่ชัดเจนและมีความมุ่งมั่นขององค์กรและผู้บริหารการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกคน การอบรมพัฒนาบุคลากรการจัดทำระบบเอกสารเพื่อการสื่อสารที่ชัดเจน สามารถทวนสอบและตรวจสอบนำมาทบทวนได้ กำหนดแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการนำมาสู่การปฏิบัติตลอดจนการประเมินผล และนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุง

อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยมีเป้าหมายเพื่อดูแลสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย ของคนทำงาน ให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างปลอดภัย มีความสมบูรณ์ ทั้งกาย และใจสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล⁽³⁾

บทความวิชาการนี้ต้องการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับบทบาทเกี่ยวกับบทบาทของลูกจ้างระดับผู้บริหาร ในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล และเพื่อศึกษาแนวทางในการการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล จะช่วยให้องค์กร ลดปัญหาด้านการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ และการเจ็บป่วยจากการทำงานของพนักงานในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (Occupational health and safety) หมายถึง การกระทำ หรือสภาพการทำงานซึ่ง ปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตราย ต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย อันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน⁽⁴⁾

การบริหาร (Administration) เป็นขบวนการที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายและแผนงาน ตลอดจนกำกับดูแลเพื่อให้แน่ใจว่าความสำเร็จที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับนโยบายและแผนที่วางไว้ การบริหารจัดการจะเน้นและให้ความสำคัญกับผู้บริหารเป็นหลักและเชื่อว่าหลักการบริหารจัดการอันเป็นสากลสามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้⁽⁵⁾

การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการของการนำเอานโยบายและแผนงานไปปฏิบัติ ให้งานกิจกรรมต่างๆสำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์กร ซึ่งการจัดการตามความหมายนี้สามารถนำไปใช้กับการบริหารได้ทุกระดับ⁽⁵⁾ การบริหารและการจัดการตามแนวคิดของ ลูเธอร์ กูลิค ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และลินดัล เออร์วิค ที่ปรึกษาด้านการจัดการชาวอังกฤษ เสนอแนวคิด POSDCoRB ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การบริหารงานบุคคลากร (Staffing) การอำนวยความสะดวก (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting)⁽⁶⁾ ในปัจจุบันได้นำมาประยุกต์ในงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยร่วมด้วย ดังนั้น ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานจึง หมายถึง ที่มีใช้ในปัจจุบันนี้ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ มีหลายระบบ เช่น มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (BS 8800), มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสากล (ISO 45001), มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHS-MS) JISHA Guidelines, ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18000 เป็นต้น การนำระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัยมาใช้ขึ้นอยู่กับดำเนินธุรกิจและความพร้อมของแต่ละสถานประกอบการ⁽⁷⁾

กระทรวงแรงงานได้ใช้ระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-OSH 2001 เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ยั่งยืน โดยมุ่งหวังให้สถานประกอบการได้นำไปใช้ในองค์กรอันจะช่วยในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน แก้ไขปัญหาการประสบอันตรายและความสูญเสียและมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องโดยมีองค์ประกอบของการดำเนินการประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ⁽⁸⁾ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบหลักของการจัดการความปลอดภัยอาชีวอนามัย ILO 2001⁽⁹⁾

รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-OSH 2001 ประกอบมีดังนี้

1) นโยบายความปลอดภัยและอาชีวอนามัย คือ ต้องกำหนดให้เป็นเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน แสดงถึงความมุ่งมั่นขององค์กรต่อทางด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นความมุ่งมั่นจะดูแลให้กระบวนการผลิตและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความเหมาะสมและปลอดภัย

2) การกำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและจัดหาผู้นำสำหรับการดำเนินกิจกรรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในองค์กร

3) การวางแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ซึ่งรวมไปถึงการประเมินความเสี่ยง การชี้บ่งอันตรายและความสอดคล้องข้อกำหนดตามกฎหมาย เป็นขั้นการเตรียมการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเป้าหมาย กำหนดตัวชี้วัดในการปฏิบัติงาน แผนในการควบคุมความเสี่ยง รวมถึงการจัดการ ลำดับความสำคัญของปัจจัยการควบคุมที่จะลดอันตรายด้านความปลอดภัย

4) การประเมินผลการตรวจติดตาม การตรวจสอบการจัดการความปลอดภัยอาชีวอนามัยโดยผู้บริหารระดับสูงต้องทบทวนดำเนินงานของการจัดการอาชีวอนามัยเพื่อประเมินว่าถูกนำมาปฏิบัติและยังคงรักษาไว้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยขององค์กรหากพบปัญหาต้องกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหานั้น ๆ

5) การดำเนินการและปรับปรุงการจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย โดยทบทวนการป้องกันและแก้ไขในสิ่งที่พบจากการตรวจติดตามและวัดผลการปฏิบัติงานของการจัดการความปลอดภัย และต้องมีการพัฒนาปรับปรุงการจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างต่อเนื่อง⁽⁹⁾

บทบาทของลูกจ้างระดับผู้บริหารกับการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล

พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายของ “ลูกจ้างระดับบริหาร” หมายถึง ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้จัดการหน่วยงานหรือมีระดับสูงกว่าหัวหน้างานขึ้นไปไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม เช่น ผู้อำนวยการ ผู้จัดการฝ่าย ผู้บริหารหน่วยงานอื่น ๆ และให้ความหมายของ “เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน⁽⁴⁾

ตามกฎกระทรวง กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2565 ได้กำหนดให้สถานประกอบกิจการบัญชีที่ 1 และบัญชีที่ 2 ได้แก่ กลุ่มกิจการท่าเหมืองแร่ เหมืองหิน กิจการปิโตรเลียม โรงงานอุตสาหกรรม ก่อสร้าง ขนส่ง สถานีบริการน้ำมัน โรงพยาบาล และกิจการอื่น ๆ ส่วนกิจการภายใต้บัญชีที่ 3 ได้แก่ กลุ่มกิจการสถาบันทางการเงิน โรงหนัง และกิจการอื่น ๆ ที่มีพนักงานตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของลูกจ้างระดับผู้บริหารกับการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เรียกว่า “เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร” โดยมีหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2565⁽¹⁰⁾ ดังต่อไปนี้ 1) กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร 2) เสนอแผนงานโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง 3) ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามแผนงานโครงการเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และ 4) กำกับ ดูแล และติดตามให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงานหรือตามข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการ หรือหน่วยงานความปลอดภัย

สรุป

บทบาทหน้าที่ของลูกจ้างระดับบริหารในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล ซึ่งเป็นหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด ลูกจ้างระดับบริหารทุกคนต้องเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ต้องช่วยนายจ้างจัดให้มีการดูแลและส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ดังนี้ กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร เสนอแผนงานโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับ

ความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และกำกับ ดูแล และติดตามให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงานหรือตามข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการ หรือหน่วยงานความปลอดภัย การทำบทบาทหน้าที่ของลูกจ้างระดับบริหารในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลอย่างเคร่งครัดจะทำให้ทางด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยในโรงพยาบาลมีความสำเร็จและยั่งยืน สอดคล้องกับการศึกษาของ รัตติยาภรณ์ วิสงค์ และคณะ⁽¹¹⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพยาบาล โรงพยาบาลนครพิงค์พบว่า โรงพยาบาลขาดกระบวนการของทางด้านความปลอดภัย ขาดผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานและด้านงบประมาณที่มาสสนับสนุนซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของลูกจ้างระดับบริหาร และขาดการอบรมองค์ความรู้ด้านกฎหมายให้ทันสมัย จึงทำให้ทางด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่ต่อเนื่องเป็นสภาพปัญหาในปัจจุบัน การหน้าที่ของลูกจ้างระดับบริหารในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลอย่างเคร่งครัดจะทำให้ทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยในโรงพยาบาลมีความสำเร็จได้ แนวทางในการการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลพื้นฐานที่ดีต้องประกอบด้วย การมีนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ชัดเจน กำหนดหน้าที่รับผิดชอบ กำหนดแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การนำแผนงานไปปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้การทำบทบาทหน้าที่ที่ได้อย่างเคร่งครัดของลูกจ้างระดับบริหารในการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการโรงพยาบาล และนายจ้างประยุกต์ใช้แนวทางการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในโรงพยาบาลพื้นฐานที่ดีจะช่วยให้องค์กร ลดปัญหาด้านการเกิดอุบัติเหตุ และอุบัติการณ์การเจ็บป่วยจากการทำงานของพนักงานในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

1. มานิตย์ ประพันธ์ศิลป์. การสร้างเสริมสุขภาพของคนทำงานในสถานประกอบการ. [อินเทอร์เน็ต]. 2543. [เข้าถึงเมื่อ 2568 ธันวาคม 15]. เข้าถึงได้จาก: https://dol.thaihealth.or.th/resourcecenter/sites/default/files/documents/_khnthamngaanainsthaanprabkkaar1.pdf
2. สุวัฒน์ สุขสวัสดิ์. ความปลอดภัยในสถานพยาบาล [อินเทอร์เน็ต]. 2567. [เข้าถึงเมื่อ 2568 ธันวาคม 12]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.tosh.or.th/index.php/blog/item/1497-2024-07-12-08-48-54>
3. British Standards Institution. ISO 45001 Guide Book. London; 2020.
4. กระทรวงแรงงาน. พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 [อินเทอร์เน็ต]. 2554. [เข้าถึงเมื่อ 2568 ธันวาคม 15]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.tosh.or.th/images/file/2016/osh-act.b.e.2554.pdf>

5. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, คู่มือการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค. กรุงเทพฯ; 2567
6. Shafritz JM. Classics of Organization Theory. Boston, MA: Cengage Learning; 2016.
7. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, คู่มือการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับบริหาร. กรุงเทพฯ: กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน; 2567
8. International Labour Office. Guidelines on occupational safety and health management systems ILO-OSH 2001. Geneva: International Labour Office; 2001.
9. องค์การแรงงานระหว่างประเทศ. สหภาพแรงงานไทย การประชุมของการให้สัตยาบันและการปฏิบัติตามอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 87 และฉบับที่ 98 [อินเทอร์เน็ต]. 2553. [เข้าถึงเมื่อ 2568 ธันวาคม 1]. เข้าถึงได้จาก: http://www.ilo.org/asia/events/WCMS_187994/lang--en/index.htm
10. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2565 [อินเทอร์เน็ต]. 2553. [เข้าถึงเมื่อ 2568, ธันวาคม 15]. เข้าถึงได้จาก: https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/A/039/T_0009.PDF
11. รัตติยาภรณ์ วิสงค์, อภิรตี นันทศุภวัฒน์, เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล. การจัดการความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพยาบาล โรงพยาบาลนครพิงค์. วารสารโรงพยาบาลนครพิงค์. 2565;13(1):83-98.